

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Lai t. 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. ☉ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka. Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Neljapäeval, 6. mail 1926. a.

VII. aastakäik.

Maailma suurim

Bolton Wanderers lõi inglise City

jalgpallimatsch.

karika finaalis Manchester 1:0.

Moment Manchesteri värava all boltonlaste pealetungil. Smith on peaga annud palli posti varjus seisvale Jackiga, kes aga sellega ofsaidi jääb. Üleval ovaalis annab inglise kuningas Georg karika võitjatele üle.

Terve 7½-miljoniline hiiglalinn elab nädalapäevad juba enne suurvõistlust karikapalavikus. Ajalehed ja ajakirjad küitavad omalt poolt veel harutuste ja ennustustega üldist kõrget atmosfääri. Karika lõpuvõistlus, cup final, on tõelik rahvapäha, mida igaüks põnevusega ootab ja valmis on oma week end'i sellele ohverdama. Isegi teatrite ja varieteede eeskavad muutuvad selle suursündmuse kohaseks ja Savoy hotelliski, maailma suursugusemas võõrastemajas, on jalgpall sel puhul tooniandvaks kõneaineks.

Boltonlased ja manchesterlased, mis suguste meeskonnad finaali välja raiusid, hakkavad juba redel, 23. aprillil Londoni tänavaid kirjuks tegema oma värviliste lintide ja rosettidega. Igalpool on neid liikumas näha ühes oma poolehoidjate — londonlastega elavas mõttevahetuses ja uhkes iseteadvuses.

Reede õhtul peab raadiokõne Arsenalikuulus internatsionaal Charles Buchanan, kes nagu enamus lihtsurelikkegi boltonlasi favoriitideks peab. Kuigi manchesterlaste teekond karikani rekordirik-

kam ja kindlam oli, peab ta boltonlaste vormi paremaks ja oletab neile suuremaid kogemusi, kuna boltonlased alles 1923. aastal karikafinaalis seisid.

Laupäeva ennelõunal algab suur rahvaränd Wembley pargi poole, kus läinud aastal ilmakuulus näitus peeti. Terved voorid autobusse ja autosid, täiskiilutud allmaarongid ja jalgsirändajate karjad rühivad laviinina suursündmusele vastu.

Peab tähendama, et boltonlasi, kes ainult mõne miili kaugusel Londonist asuvad, sumpateeris pea terve London ja ju-

Spordi mõju moraalile ja eetikale.

Dr. Hainz.

Kes hariliku mittesportlasega, tosina inimesega vanast koolist, ükskõik missuguse haridusega ja poliitilise ilmavaatega, spordiliikumise tähtsuse ja vajaduse üle kõneleb, seda üllatab täielikult pealiskaudne, spordi psühholoogiasse süvenematu ja kiirustav vähiklik otsustus.

Kui ta sõnad just vaimliste küsimustega tegutsemise puudumise tõttu läilaksmämmitud üldistel fraasidel ei tugene, ei suuda ta ka mingit kaaluvamat põhjendust oma väitele anda, vaid väljendab umbes nii: Ja muidugi, kuigi ma ise mingit sporti ei harrasta, vaid kunsti ja teadust hindan, olen ma valmis sporti, kui ta liialdusteni ei lähe, tervishoidlikult tähtsaks tunnustama. See on maksimum, mida harilikult niisuguselt tüübilt võib kuulda. Kuid sagedasti ei ulata ta poolehoid selle-nigi.

Ainult välised puhtmateriaalised nähtused on mõistetavad mittesportlasele. Seesmist eetika, idee ja moraaliväärtuste, kogu spordi mõõtmatu ja kaalumatu psüühilise ilma üle ei ole mittesportlasele mingit aimu. Ta ei tea põrumugi, et õige spordikäsitlus ja sellest järgnev adäkvatne treening paratamatusega sunnib inimest puhtalt ja ülevalt mõtlema, tagasihoidlikuna kõigest materiaalsetest mõnudest, ohvrivalmina, julgena ja vap-rana, et sport põlisest materialistist selle sõna kitsamas tähenduses idealisti loob, mitte eluvõõra teoreetiku mõttes, vaid aktiivse ja energilise tegu inimese mõttes, kelle eesmärk ei ole jaht mammona järel, vaid kelle eluülesanne on oma isiku täiuslik ja igakülgne arendamine. Sport loob täiusliku karakteri, täiusliku inimese. Sest see on tema põhimäärusena maksev, et tee suurele püsivale, mitte tee kiirele mõõdaminevale saavutusele viib kaudu enesevalitsemise, aktiivse kehakultuuri, valju dieedi, mõnude põlgamise. See on ümberlõikamata tõsiasi, et kõik spordi suurmeistrid, ükskõik mis alalt, ainult raudse seesmise distsipliiniga oma saavutusteni on võidelnud. Lugeses sportlaste elulugusid, memuaare ja juhatusi, võib igas reas veenduda, et parimad atleedid oma klassiliste saavutusteni ainult puhtaima eluviisiga on jõudnud. Tegelikult materiaalse suursaavutuse teonemine on eetilise, ideelise

eluviisi produkt. Mida enam sportlane suudab vabaneda mateeriast, seda suuremaks kasvavad tema saavutused.

Vabanemine mateeriast, mis ainult vaimlisel ja tahtejõulisel kontsentratsioonil võimalikuks saab, kõrvaldab kõik kahjulikud mõjud üheaegse aktiivse mõjutamise läbi; ta on kahekordne tegevus, loobumine ja tegutsemine.

Samavähe kui sportlasele saavutusele kahjulikkude momentide kõrvaldamine, näit. tervenemine haigusest, alkoholi ja nikotini tarvitamise mahajätmine mõjub, samavähe aitab ka üksinda edasiviiv element — treening. Kui ainult võimalikult täiuslikul kujul suudetakse harmooniliselt loobumist liita tegutsemisega, võib suurt tagajärge saavutada. Kunaski ei või karsklane, olgu ta kui terve ja tugev tahes, kuid ilma aktiivse treeninguta, sportliselt välja paista, nagu inimesegi, kes rohkelt treenerib, kuid ka alkoholi ja nikotiini palju tarvitab.

Ehtsale ja veendunud spordijüngrile on ainult üks tee ülespoole: see on eetika ja moraalitee. Ainult see tee viib suurele, väljapaistvale, püsivale ja väärtuslikule saavutusele.

Ja sellel just põhjendab spordi suur väärtus, mis teda ka teistest ilmavaadetest kõrgemale tõstab, kuna ta mitte ainult sõnu, vaid tegusid nõuab. Temale ei aita, teoreetiliselt ideeline inimene olla, ta nõuab eetika ja moraaliga sügavamale seadusele konformset käsitust: Ta on teoks saanud eetiline tahe.

See on spordi eetiline alusmüür. Et teadagi mitmeid vahe- ja arenemisastmeid püramiidi ideaalsest tipust allpool leidub, selle vastu ei taha keegi vaielda. Tõsiasi on aga tõestatud, et ehtne spordivaim inimese eetiliseks kasvatab. Ja kes seda ei usu, see küsige mõnda Kolehmaist, Shrubbi, Carpentier'd või ükskõik missugust suurt sportlast.

Kas leidub selle järel spordist eeskujulisemat kasvatusetegurit nii üksikule kui üldsusele? Kui meie spordi seesmisi eetilisi väärtusi rõhutades, mitte ainult spordi välispidist kasvamist hinnates, tema kaudu saavutatava enesearendamise tendentsi õigesse valgusse seame, võime meie spordi läbi enese rasketes oludes viibivale rahvale suurt seesmist ja välispidist jõudu anda.

Cup final.

(1. lehekülje järg.)

maldasid muidugi kaaslinalased, kuid si-semaa tugevalt Manchesteri poole hoidis.

Laupäeva lõunal kell 3 jooksevad Wembley väljale maa-alusest tunnelist esimestena manchesterlased, valges pükstes ja tumesinistes särkides. Vastuvõtt on publiku poolt südamlilik. Kui aga mustapüksilised — valgesärgilised boltonlased murule ilmuvad, ei taha aplausil lõpu tulla. Meriväe orkester alustab mängu ja meeskonnad seavad endid kuningliku looshi ette üles. Sealt tõuseb kuninga vanaduse peale vaatamata värske kogu ja sammub väljale. Kuningas surub spordimehelikult 22 mängijal kätt ja ajab eriti südamlilikult juttu Joe Smith'iga, Boltoni kapteniga. Kui kuningas looshi uuesti tõuseb, teevad meeskonnad kerge treeningu. Kaptenid loosivad. Smith võidab

loosi ja valib väljapoole kerge seljatuu-lega.

Mürisevalt kiidab 100.000 pealine rahvas seda heaks.

Vahekohtuniku J. Bakeri algvileks asuvad meeskonnad järgmistena positsioonidele: Bolton Wanderers: R. H. Pym; R. Haworth — H. W. Greenhalgh; H. Nuttall — J. Seddon — W. Jennings; W. Butler — D. Jack — John Smith — Joe Smith (kapten) — E. T. Vizard. Manchester City: A. J. Goodchild; S. Cookson — P. McCloy; G. Pringle — S. Cowan — J. McMullan (kapten); S. W. Austin — T. Browell — F. Roberts T. C. Johnson — G. Hicks.

Viimaks algab võistlus, mida rahvas hinge kinni pidades jälgib ja oma arenemise kõige pinevamate hulka kuulub, mi-

da jalgpalli kodumaa näinud. Esmalt näib, nagu peaksid boltonlased tugevalt võitma, sest manchesterlased koonduvad peajaslikult kaitsele. Vasak tiib Vizard — Joe Smith, kes ligi viisteistkümmend aastat koos mänginud ja täiesti ühte kasvanud, teeb pealetungi pealetungi järel. Kolmandal minutil pääseb Smith esimesele löögile, mille väravavaht toredalt püüab. Kohe selle järele annab Vizardi tsenderdus esimese nurgalöögi Boltonile, mis tõrjutakse. Algab teine veerandtund, ilma et Manchesteri edurivi tõsiselt oleks saanud tööle rakenduda. Kuid siis pöördub lehekülg, esimene tormijooks on tõrjutud ja tänu oma kaitsele lähevad sinised hoogu. 19. minutil tõrjus Pym rusikaga kõrgushüppel väga kardetava Hicksi ettesöödu. Bolton vastab sellele Joe Smithi napi ülelöögiga. Selle järel tuleb Pymil korduvalt näidata poksilöögi kindlust käega tõrjumisel. Kui aga 24. minutil internatsionaal Roberts 8 meetri pealt löögile asus, näis Manchesteril edu kindel olevat. Pym aga päästis mahaviskega veel palli väravajoonelt. Selle järel tekkis mängu esimene ofsaid Browelli läbi. 31. minutil lööb sama mängija peaga teravalt Hicksi söödust, Pym püüab siiski meisterlikult. Kuni vaheajani võib võistlust juhtimise pärast ühejõuliseks pidada. Mängu tempo on seejuures väga kiire ja võtted ägedad, nii et vahekohtunik isegi Cowani hoiatama peab. Esimene poolaeg ei anna väravat.

Üldine olukord näis Boltonile soodsam olevat, kuigi Manchester poolte vahetuse järel hakkas tugevalt suruma. Viik oleks vastanud mõlemate saavutuste kokkuvõttele, kuigi Boltonil soodsamad väravasi-tuatsioonid leidusid.

47. minutil on J. R. Smith lähedalt distantsilt löögil, kuid palli püüab Goodchild. Selle järel on tee vaba Manchesteri mees-tel. Hicks teeb läbimurdeid üksteise järel. Nuttall atakeerib seda karmilt, millele karistuslööök 16 mtr. joonelt järgneb. Palli kihutab Johnson vihaselt üle lati. Kohe läheb Hicksi terav pomm latti riiva-tes outi. Manchester on kestval pealetun-gil. Boltoni väravaruumis tekib kõige eru-tavamaid momente. On tundmus, et vä-rav gigantse heitluse iga silmapilk otsus-tama peab. Roberts juhib City tormilini toredalt. 58. minut näeb Boltonile eriti kardetav välja; Haworth tõrjub ainult õn-nega väravajoonelt. Pym poksib palli ele-gantselt väljale tagasi. Bolton tuleb maks-vusele ainult vahetevahel. Joe Smith söö-dab 71. minutil Jack'ile, hulljulgelt viskab Cowan vahele ja tõrjub maas lamades pea-ga palli teiste jalgade vahelt. See kutsus tormise aplausi välja.

78. minut annab värava. Ääreaajaja Butler saab Seddonilt palli, mille ta kuni karistusalani välja dribeldab, McMullani atakide peale vaatamata. Täiesti mööda piirijoont liikudes söödab ta palli keskele, kus Jack ja Smith löögivalmilt valvavad. Kuidagi satub pall kaitsele, kuid Vizard hangib selle ja annab jälle sisetriole. Goodchild näib lööki ootavat Smithilt, kuid palli võtab Jack ja kihutab selle otse võrku. 1:0. Juubeldusel ei ole piire. Jacki kal-listatakse kaasmängijate poolt. Kuigi Bol-ton tegelikult juhib, tundub Manchester seisukorra peremehena ja ei lase ennast sugugi heidutada. Bolton mängib nüüd-sest peale kolme ajaja ja viie poolkaitsja-ga. Tundub, et Manchester kiirelt värava tasub, kuid minutid kaovad ja korruga kõ-lab keset kõige ägedamat võitlust vile —

Murdmaajooks on juba hoos.

Esimene politsei murdmaajooks.

Politseikooli õhutusel võidab spordivaim meie politseis pinda, eriti on märgata tema tubli instruktori A. Klumbergi initsiaatiivi.

Kuigi politseis õige mitmeid meie tegevsporlasi on teeninud ja teenib, on spordiliikumine kui niisugune seni meie politseis ikka puudunud, üksikud avaldused on juhuslikku laadi kannud. Kuna välismaadel aga kehakultuur politseinikkude kasvatuses üks mõjuvam tegur, on hakatud ka meil sellele viimasel ajal suuremat rõhku panema, eriti politseikooli tekkimisest saadik.

Kuna nüüd õnnelik mõte on tekkinud Tallinna ja Riia politseinikkude vahel sportlasi võistlusi korraldada, on tõuge antud kava kindlaks sportlaseks treeninguks. On juba politseinikkonnas katseid tehtud ja lubavamad mehed eritreeninguks välja valitud. Riia—Tallinna võistlused leiaksid tänava aset kokkuleppel üks Tallinnas, teine Riias. Kava, mis rohkelt alasid haarab, on juba kokku seatud.

Esimene suurema katsena politseinikkude treeningus oli 2. mail ette võetud murdmaajooks Nõmmelt — Tallinna, Falgi aeda. Maa pikkus umbes 6 km. Võistlejaid kogus starti rohkelt — 38 meest, kes füüsiliselt terve ja kena materjal. Teiste hulgas startis ka mõne aasta eest edukalt esinenud Tann, kel Eesti rekordidki sel ei puudunud. Nüüd on mees läinud üle dshiu-dshitsu peale ja tunneb enam huvi raskejõustiku vastu, nii et jooks tal enam endise kergusega ei lähe. Tannile oli viisaks konkurendiks Eesti raskekaalu maadlusmeister Teearu, kes on üks kaunim ja mitmekülgsem sporlastiüüp Eestis. Peale maadluse, kus mees meister, on ta ka võrdlemisi kena tõstja ja poksija (esines neil aladel Eesti—Läti maavõistlusel), heidab heal juhusel ketast 40 meetrit, tõukab kuuli üle 11 mtr., heidab raskust üle 9.50 mrt. ja vasarat üle 30 mtr. Mehel ei tee aga raskust ka jooks, laseb kades-tatava kergusega üle pehme heinamaa mätaste nii, et mitmed „päris jooksjadki“ järele ei jõua.

Jooksu võitis siiski Ertis, kes on lubav kestvusjooksja. Kohane kehaehitus, energiline ja visa. Jooksu tagajärjed olid: 1. Ertis, 4. pol. jaosk., 23.04,2; 2. Tann, politseikool, 23.42,0; 3. Teearu, 3. pol. jaosk., 23.52,4; Juhkam, politseikool, 24.14,0; 5. Ed. Maddisson, politseikool, 24.19,2.

Murdmaajooksu võistluse

korraldab Tartu Kalev 2. mail Elva alevis. Osavõtjaid oli vähe ilmunud — 6, ja needki kõik korraldaja seltsi liikmed. Ilm oli udune ja jahe; peale jooksu hakkas sadama. Jooksu algus oli kell ½1. Võistlusmaa pikkus 3½ km. Võitjaks tuli noor jooksja Laas — ajaga 11.01,3, teiseks tuli Reiman — 11.28,5, kolmandaks Michel-son, H.

Eesti akadeemilise spordiklubi juhatus on oma liigetel ära keelanud Tartu Kalevi korraldatavatest võistlustest osa võtta, missugune asjaolu on aga klubi võistlejatel pahameele esile kutsunud.

Ed. Jn.

— Jõgeva Kalju aasta-peakoosolek peeti 18. aprillil. Seltsi tegevus oli läinud aastal võrdlemisi loid, väljaarvatud jalgpalli osakond kevade-pole. Kassa aruanne bilanseeris 55.000-ga, ülejäägiga 10.000 marka. Juhatusse valiti: esimeheks J. Vösu, abiks J. Pihlak, kirjatoimetajaks meks.

H. Paal on murdmaas võitmatu.

Kaks murdmaavõitjat: Paal ja Ertis.

Pehmed kevadised ilmad meelitasid jooksjaid aegsasti treeningule. Mitmelgi mehel on tänava juba õige soliidne arv jookstud kilomeetreid seljataga. Võistlusi on siiski veel vähe peetud, provintsist ei ole kuulda midagi.

Esimeseks murdmaajooksuks võib vist tänava allohviteride kooli oma 30. aprillil pidada, millest ligi 400 kaitsevaelast osa võttis. See kena hooaja sissejuhatus näitab, et spordihuvi on kaitsevæes elav.

2. mail järgnesid kaitsevæe jooksule pealinnas veel kaks võistlust — Eesti esivõistlus murdmaas ja politseinikkude murdmaa, millest viimane esimene selsarnane ettevõtte Eestis.

Murdmaa esivõistlusest osavõtjate arv on enamasti ikka kõikunud tosina ümber, ennem alla kui üle. Ka tänava oli neid ümmargune tosin, kellest 10 meest jooksu lõpuni läbi tegid. Väljastpoolt Tallinna osavõtjaid ei olnud — ka „lendav tapalane“ Laurson on tallinnlaseks saanud, kuna ta 12. aprillist s. a. on sõjaväelane ja teenib sidepataljonis. Kurtis mehike, et vats ei ole veel hästi kroonu supiga harjunud ja ka treeninguks pole aega suuremat jatkunud.

Laurson ja mitmekordne võitja Paal olidki esivõistluste favoriidid, kuigi neile veel sarnased mehed kui Rebas, Vunder, Maasik ja teised seltsisid. Rebas näis siiski tänava nõrgemana endisest. Rõõmustas ka koguke uusi nägusid, tõusev kestvusjooksjate generatsioon.

Murdmaajooksu marshruut oli ikka endine, Spordi aiast (tänava tegelikult küll Falgi aiast) Tondile ja tagasi. Maa pidi napilt 8 km. olema, kuid jooksjate kogemuste järel tõusis ta vist poole kilomeetri või rohkem võrra sellest üle, oli pikem kui endistel aastatel. Seda näivad ka jooksu ajad kinnitavat.

A. Holdt, abiks pr. L. Vösu, varahoidjaks V. Poom, abideks H. Ott ja J. Blum, kasspidajaks A. Jõgar, abiks J. Kustlov. Revisjoni komisjoni valiti: J. Visnapuu, P. Abram ja E. Asper.

— Viljandi kaitseliidu spordiklubi peakoosolek peeti 25. aprillil üle 30-ne liikme osavõtul. Juhatusse valiti hrad: Lassen, Reiman, Schults ja Hunt, kandidaatideks hrad Kasperson ja Laos. Otsustati astuda Ekra ve ja jalgpalliliidu liik- — gius.

Maa esimene pool kaeti tänava siiski aeglaselt, meestel ei olnud kellegil suurt lusti vedama minna ja tempot arendada. Tagasi tulles hakati vast litsuma, seda enam, mida lähemale linnale jõuti. Siis hakkasid Paal ja Laurson rind-rinnaga konkureerima. Täiesti ühes jõuti ka Falgi aeda, kus veel ring ümber puistiku tuli finishini teha. Niipea kui värvast sisse jõuti, hakkas Paal spurtima. Laurson ei suutnud ennast enam kannul hoida ja jooksis lõpuringi lõdvalt. Kolmandana tuli päralt jalgpallimees Birkentak, keda aga auhinnasaajate hulka ei arvestatud, kuna ta jooksu väljaspool võistlust kaasa tegi. Siis hakkas omavahel konkureerides tulema teisi.

Võistluse tagajärjed kujunesid järgmisteks: 1. Paal, Sport, 31.48,8; 2. Laurson, Kalev, 31.57,7; 3. Maasik, Riigiteeni-jate spordiühing, 32.07,4; 4. Niit, Sport, 32.08,0; 5. Rebas, Kalev; 6. Vunder, Kalev; 7. Kalmann, Kalev; 8. Looring, Kalev; 9. Luukas, Kalev; 10. Veiss, Sport.

Murdmaameister Paal väljendas jooksu järel, et ta tänava tahab jälle ka suuremat rõhku rajajooksule panna, üldse enam kergesportlane olla eeloleval suvel, kui jalgpallimees. Meelitatav on ka uus staadiooni jooksuring, millel vast võimalik on oma seniseid saavutusi parandada. Ka jalgpallist ei loobu Paal, kuid tahab selle treeningule vähem aega kulutada. Tema kogemused näitavad, et meie seltsides valitseva noaegse treeninguviisi puhul, mis seisab ühe värava peale tagumises, võib vähema treeninguga veel enam saavutada. Siis jääb vaim ometigi erksamaks, ei tõlpi mõttetust „porimisest“, mis hooaja lõpuks täiesti ära kurnab ja vormist välja viib.

— Viljandi spordiringi peakoosolek peeti möödunud pühapäeval. Kuna arvukas kogu liikmeid vastasutatud kaitseliidu spordiklubisse üle on läinud, oli ainult paarkümmend „truuksjäänud“ kokku tulnud. Otsustati peajasjalikult jalgpalli alal tegutsema hakata. Ringi juhatusse valiti: Juhkamson, Aur, Palu, Visnap ja Puskar, revisjoni komisjoni — Braunschweig, Laos ja Naar.

Sportlased kes suvet kardavad!

Niisugused mehed on Aksel Niggol ja Jaan Luksep, mõlemad Tartu veespordi klubi liikmed.

Oli juhus ülemaalpool tähendatud härrade supelust Tartus Emajões jäälagnemise ajal näha ja nende hädaldamist kuulda, et see talv, — kenam aeg, kus rahulikult ilma segamata jääaugus supelda võis, möödunud on. Härrased on tänavu talvel järjekindlalt igapäev kella 1—2 vahel vähemalt 10-minutilise vannituse teinud, sealjuures näivad nad nii roosad ja värsked — ei mingisugust haiguse tundemärki. Eelmistel aegadel on nad tihtilugu haigetena ja kituduratenad endid, tunnud, kuid peale talise supeluse olevat see nagu käega pühitud.

Nendega juttu vestes oli mul au kuulda, et ainult jõululaupäeval on nad supelusest loobunud, kuna Luksepal, kes juukselõikuse äri peab, rohkelt tööd oli, ja Niggolil üksinda paistis raskena jääauku lahti raiuda, kuid esimesel pühäl võis neid ühi-

selt jääauku puhastamas ja suplemas jällegi näha.

Ainuke kurtmine, mis jutuajamisel kuulda sain — olevat jääauku puhastamine, mis suurt tööd nõuab. Eeloleval sügisel lubavad mehed aegsasti omale suurema seltskonna soetada, ja nagu näha, võib ka seda uskuda, sest järgmisel päeval nende supelust jälgides, nägin ka kedagi õrnema soo esitajat, sama klubi liiget E. L. vees jääpankade vahel askeldamas.

Armastan ka ise vett, ka talvel — kuid vannis (muidugi sooja), ja jääpankade vahel ristleda — see mulle küll ei meeldi; kuid mine tea — üks äärmus on meil ammu harrastatav — maratonimeistriga eesotsas on vihtlemine meil kirglikult harrastatav, mis siis ka imestada, kui taliste supelajate seltskond jõudsalt suureneb.

Pildil näeme Niggolit ja Lukseppa väikest puhkust tegemas jääpangal (Niggol lühem ja Luksep pikem).

N. Kursmann.

Praaga — Viin 4:3 (2:0).

(E. Spordilehe Viini kirjasatjalt.)

Linnavõistlusel, 25. aprillil, ihaldasid tshehid hiljuti kaotatud maavõistluse eest revanshi võtta, mis neil ka hiilgavalt korda läks, kuna nad üleolevalt võitsid. Viinlaste ainsamaks troostiks on asjaolu, et Praaga meeskonna kardetavamad ja paremad ajajad just Kannhäuser ja Patek olid, kes ise viinlased on ja praegu DFC juures mängivad. Teiseks oli Viini meeskond täielikult hävasti kokku seatud.

Meeskonnad ilmusid väljale järgmistes koosseisudes. Viin: Edi Kannhäuser (Sportklub); Tandler (Amateur)—Blum (Vienna); Schneider (W. A. C.)—Resch (Vacker)—Nietsch, kapten (Rapid); Cutti (Amat.) — Gschweidl (Vienna)—Höss (Sportklub)—Wieser (Amateur)—Fischer (Vienna). Praaga: Staplik (Slavia); Kuchynka (D. F. C.)—Perner (Sparta); Mahrer (D. F. C.)—Kada, kapt. (Sparta)—Cerveny (Sparta); Bobor (D. F. C.)—Patek (D. F. C.)—Kannhäuser (D. F. C.)—Krystal (Viktorija)—Jellinek (Viktorija).

Ehk küll vihma kui oavarrest sadas ja kogu aeg vätku löi, oli siiski 20.000 inimest Hohe-Wartele tulnud ja jälgis kannatlikult mängu. — Juba mängu esimestel minutitel võis märgata, et meeskonnad just vastupidi maavõistluse ajal näidatud vormis mängisid ja Edi peab juba 9. minutil Krystalilt poolt löödud palli võrku laskma. Austerlased katsuvad küll ka pressida, kuid asjata. Gschweidl ja Höss on päris saamatud, ainult Cutti on oma harilikus suurvormis, aga ega's ta üksinda viie eest ka mängida suuda!

Tshehide parem tiib kombineerib seevastu kurnilt ja Austria värav on kogu aeg hädaohus. 28. minutil lööb Perner karistusala piirilt vastu ühte Austria kaitsjat ja pall põrkab temast võrku. Seis juba 2:0. Sellega minnakse poolajale.

Teisel poolajal mängib Gschweidl asemel, kes ka publiku poolt halastamatult välja viilistati, Slovani parem tormaja Hanel. Ta toob kohe elavust tormajatesse ja juba 2. minutil saab ta lubamatult karistuslinal kinnipeetud, penalty lööb Schneider püüdmatult sisse. Ilm muutub päris maruks, kuid selle peale vaatamaa mängitakse edasi. 9. minutil lööb Schneider tshehi värava pihta, Staplik püüab, kaotab aga märja palli ja Höss lükkab ta tühja väravasse. Seis on 2:2. Viinlased juubeldavad, kuid samal minutil lööb Kannhäuser oma vennale 3. värava. 16. minutil suurendab Krystal seisu 4:2 peale. Seal õnnestab Hanelil 3-dat väravat Viini eest lüüa. Staplik saab palli küll puudutada, aga märg pall läheb võrku. Tshehid protesteerivad, sest Hanel seisid ofsaidis. Värav loetakse siiski.

Viimase 20-ne minuti jooksul on mäng lahine, väikse tshehi paremuse juures. Mängijatest olid tshehidel kõik head, eriti Kada, Krystal, Patek, Kannhäuser, Jellinek, Cerveny. Viinlastel moodustasid parema osa kaitsjad Tandler ja Blum ning Cutti. Teised olid kõik nõrgavõitu.

Mängu korraldajaks olid Viini ja Praaga mängijate liidud. See oli esimene võistlus nende korraldusel. Sissetulek läks vigastatud mängijate fondi heaks.

A. V.

Tartu Kalevi maadlus- ja tõstevõistlused

peeti 30. aprillil ja 1. mail majaomanikkude seltsi ruumes. Osavõtjaid 25. Maadluses olid paremad — A. Martinson, kes võitis Volt'i punktidega — sulgkaalus; Reiman, H. — kergekaalus ja Zettermann — keskkaalus. Tõstjatest väärrib tähelepanu — Treufeldt, kes harjutab esimest aastat, saavutades kogusumma 420 kg.

Tõstmises. Sulgkaal: 1. Miller, 300 kg.; kaal: 1. A. Martinson; 2. Volt; 3. L. Martinson. Kergekaal: 1. H. Reiman; 2. Tedre; 3. Muttik. Keskkaal: 1. Zettermann; 2. Kasakov; 3. Palm. Poolraskekaal: 1. Jaal; 2. Kangro, Herb.; 3. Wink.

Tõstmises. Sulgkaal: 1. Miller, 300 kg.; 2. Eglit — 247½ kg. Keskkaal: 1. Kuk — 395 kg. Poolraskekaal: Treufeldt — 420 kg. Ed. Jn.

Kergejõustik Soomes.

Peale arvukate murdmaavõistluste on Soomes asunud juba ka üldiste võistluste pidamisele. Nii jooksis I. Helle Turus 100 mtr. 11,5, A. Lang tõukas 5.44 kg. kuuli 15.42, H. Malmivirta heitis ketast 38.16 ja K. Rolig hüppas kõrgust 1.60.

Ameerikas

jooksis R. Locke Minneapolis 100 yardi 9,6 ja Hoff hüppas teivast 4.19,7. Hoff läks küll ka 4.26 üle, kuid kohtunikud tühistasid hüppe, kuna Hoff latti riivas, see võnkus ja kohtunikud lati liiga nõtkes arvasid olevat. Houser tõukas kuuli 14.77 ja heitis ketast 44.98.

Prantsus — Shveits 1:0.

Prantsuse rahvusmeeskonna vorm on kiirel tõusul. Belgia ja Portugali järel sattus nüüd olümpiaadi finalist 24. aprillil gallia kuke ohvriks.

Võistlus peeti Kolombi staadionis 14.000 pealtvaataja juuresolekul, itaallase Bellini juhtimisel. Sadas vihma ja terrään oli raske. Sellegipoolest nätas prantsuse meeskond ilusat mängu.

Meeskonnad esinesid: Prantsus: Cottenet; Vallet — Canthelou; Dauphin — Domergue — Villaplane; Devaquez — Lieb — Nicolas — Crut-Bonello. Shveits: Pulver; Ramseyer — Hürzeler; Oberhauser — Neuenschwander — Faessler; Ehrenbolger — Brandt — Pasello — Abegglen — Martenet.

Nicolas saavutas võiduvärava kohe mängu esimesel minutil Bonello söödust. Pulver suutis kätega palli riivata, kuid see oli märjast libe ja hüppas võrku. Shveitslased ise oletavad, et värav olevat sündinud ofsaidi seisust.

Prantslased olid kogu mängu tehnilises ülekaalus ja kõik shveitslaste tasumiskatsed purunesid Cottenet, Vallet ja Domergue'i eeskujuliku töö vastu. 2:0 oleks vastanud enam mängu käigule.

Meimer võistleb Pariisis?

4. juulil võistlevad paremad Berliini spordi-klubid oma väljavaliitud meestega, kogusummas 15 meest, Pariisis. B. Z. am Mittag'i teate järel on Berliini esitusmeeskond järgmisena moodustatud: Pampe, Malitz, Schloßke, Schmidt, Trossbach, Skorczinski, Hänchen, dr. Lüdecke, Leppke, shveitslane Borner ja eestlane Meimer.

Oodatud Inglise ja Saksa

tennis reketid

kohale jõudnud.

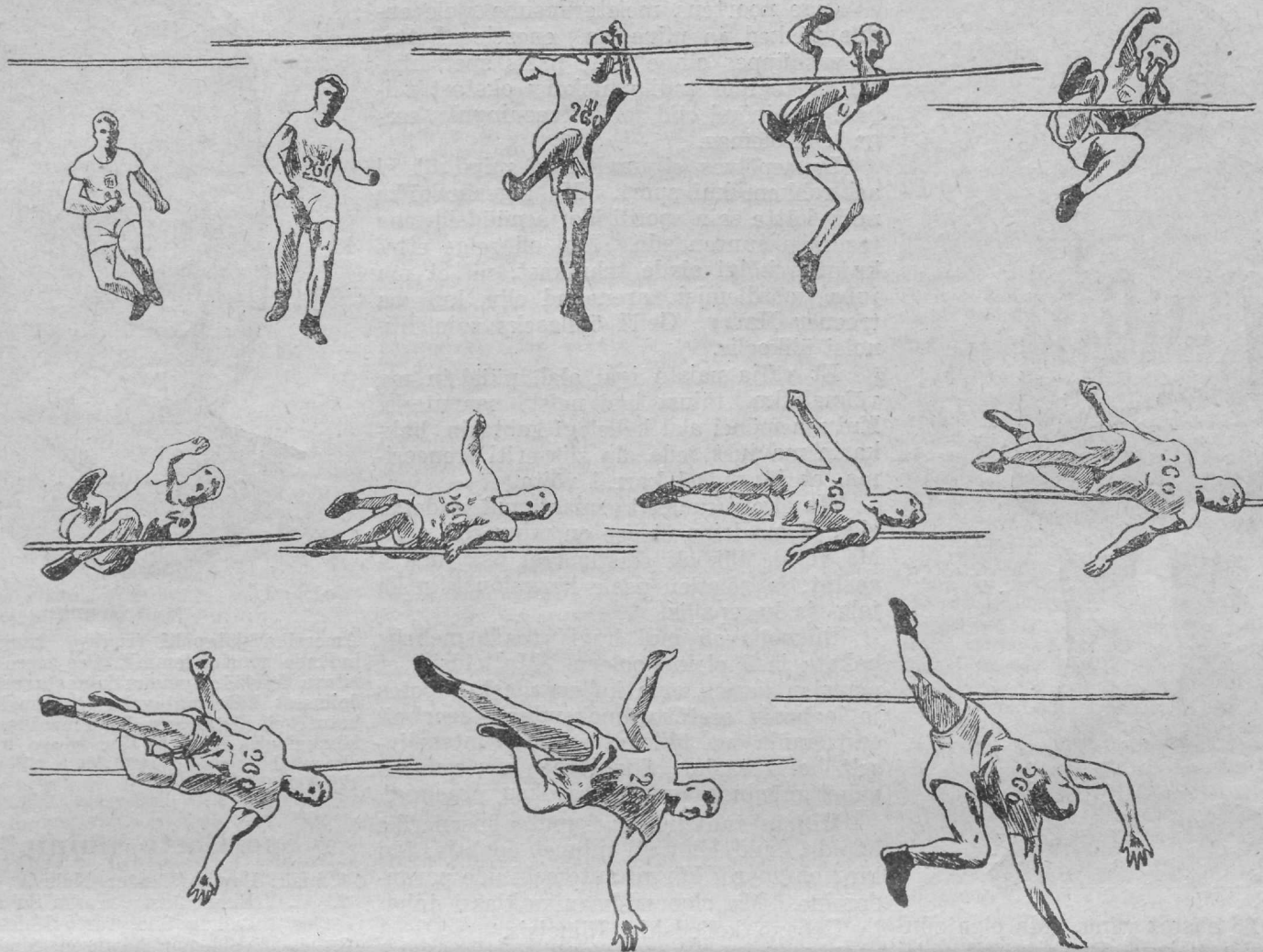
Saadaval suures valikus kõiksugu spordi tarbeid.

K.-m. „Sport“

Narva m. 19. — Tel. 23-00.

Osborne'i kõrgushüppe stiil.

Pierre Lewden.

Osborne'i kõrgushüppe stiili üle on peetud laialdast poleemikat. Inglise eksperdid on selle leidnud täielikult määrustevastase olevat. Mina pean ütleva siiski, et teoreetiliselt temas midagi määrustevastast ei leidu, küll aga praktiliselt ta mõnikord sarnase ilme võtab, et püstitatud rekordi määrustepärasuse üle võib kahtlus tekkida.

Stiili, mida Osborne kasutab, on omal ajal edukalt juba esitanud Horine. Osborne on seda ainult suurelt viimistlenud. Osborne hüppab ära seesmise jalaga, kui nii võib nimetada, see on jalaga, mis asub hüppelatile hüppe momendil lähemal. See on üks peamine erinevus teistest hüppestiilidest, näit. laialtharrastatud käärhüppest pöördega sissepoole.

Osborne võtab hüppeks hoogu umbes 12 meetrit, vasakult poolt ja 45 kraadi all latile. Ta esimesed sammud on lühikesed ja paenduvad, ja ainult kolm viimast sammu on kiiremad, musklid valmistuvad lõpupingutusele.

Osborne teeb oma ärahüppe seesmise jalaga, tähendab temal vasakuga. Enne tõukejala asetamist maha, kogub Osborne enast, keha kaldub vastupidisele poole hüppe suunast, mis 1-sel joonistusel näha, siis aga tõuke tegemisel kaldub keha tõukejala poole. Kontakti saavutamisel maaga peatub hetkeks vasak jalg, kuna parem jalg samal ajal jõuliselt lati suunas heidetakse.

Kui keha tõuseb lati kõrgusele, vajub ta veidi kokku ja sünnitab reitega õige nurga. Parema jalg tõuseb üle lati ja annab kehale rotatsiooni ja pikendab väljasirutatult keha. Vasak jalg on liikumatu. Kui hüppaja keha tõuseb lati peale, sirgub ta horisontaalselt ja laskub vasakule küljele. Käte kaasabil täiendub keha rotat-

sioon, kusjuures pöördeteljeks on vasak õlg, mis võimalikult lähedal latile asub. Rotatsioon viib keha latist üle ja hüppaja kukub alla. Kuna kehal täielikult tasakaalu liigutused puuduvad, kukub ta kiiremini kui jalad, ja hüppaja langeb maha kas kätele või õlgadele, harvemini jalgadele.

Kinnitatakse, et Osborne peale ülejõudmist latist teeb korrigeeriva liigutuse tasakaalu saavutamiseks. See on seda märgatavam, mida suurem hüppe kõrgus. Langemise aeg on muidugi pikem ja võimaldab kontrolli liigutuste pretsiseerimiseks. Mahakukkumise küsimus on palju tähtsam, kui seda harilikult arvatakse, sest et kukkumine õlgadele või ülemisele kehaosale tuntavalt väsitab; kukkumine jalgadele on palju kergem.

Minu mulje Osborne'ist on, et tema hüpe aeglasemalt sünnib kui meie oleme harjunud nägema. Tõesti, meie näeme harilikult hüppeid tugeva käte-jalgade tööga, kuna Osborne'i hüpe on enam grupeeritud, enam täiusliku keha evolutsioon. Kohati näib koguni, et Osborne jääks kui seisma lati kohal, mil ta keha teeb rooteeriva liigutuse. Kuid see on ainult illusioon, ja kui seda kontroleerida matemaatiliselt, ei ole kahtlust, et vahe Osborne'i ja teiste hüppajate lati peal viibimise vahel, hüppe kõrgust arvesse võttes, kahaneb miinimumini.

Kõrgushüppajad tõendavad, et Osborne'i hüppestiil erineb vähe käärhüppest pöördega sissepoole, mida enamuses üle terve Euroopa tarvitatakse. Osborne teeb ka hüppel kääre, kuid vastupidiselt harilikule käärhüppajatele, kuna ta ära hüppab nende vastupidise jalaga. Keha tõuseb mõlemal hüppel kokkusurutult, õige sar-

naselt. Lõpuks on ka kehapööre latil sissepoole niihästi Osborne'il kui teistel.

Mina ei pea Osborne'i pingutuse kasutamist täiuslikumaks, kui see on näit. Guilloux'l, Zwahlen'il või Jansson'il, eriti viimasel, kelle hüpe väga edurikas. Mis võib ainult öelda, on, et Osborne'i hüppestiil on vähem komplitseeritud ja kergem õppida. Seda on kerge näitega tõendada: Kui algaja kõrgushüppaja näeb hüpet pöördega sissepoole, nagu seda teevad Guilloux, Jansson, Brown ja mina ise, ei maksa tal loota, et ta väljapaistva resultaadini vast kümne treeninguga jõuab. Kui ta tahab stiili enesele korrektselt omandada, peab ta vähemalt terve hooaja hoolikalt treenima, rõhku pannes kõigile hüppe detailidele. Osborne'i hüpe ei vaja nii põhjalikku ettevalmistust ega nii suurt püsivust. Kõige raskem takistus, mis seal võita, on kartus välisjala ülesviskamisel ja tõusmisel tasakaalu kaotada. See kartus on aga kiirelt võidetav lihtsa harjutamisega, ja juba esimese korraga võib vahel rahuldava või vähemalt julgustava tagajärjeni jõuda. Mina olen mitmel demonstratsioonil Osborne'i stiiliga saavutanud häid tagajärgi, vaatamata, et ma spetsiaalselt seda stiili kunaski harjutanud ei ole.

See Osborne'i stiili lihtsus annaks põhjust tema soojaks soovitamiseks, kui mitte võimalik määrustevastatus hirmutavalt ei mõjuks. Ameerikas on terve rida välja-paistvaid hüppajaid, nagu Horine, Beeson, Templeton, Osborne, Juday, seda uut hüppevoolu kultiveerinud, viimasel ajal veel arvutu hulk noori tema kallale asunud — nii et vast ehk lähemal ajal ka võimalikud määrustevastatused kaotatakse ja see lihtne stiil tõesti ideaalseimana püsima jääb.

Hea tahtmisega võib saada ilmameistriks.

Harold Osborne.

Ma olen 26 aastat vana. Ma olen sündinud taluniku pojana Butleris (Illinoisi osariigis). Varasest lapsepõlvest saadik olen ma tunnud huvi spordi vastu. Ka minu kolm venda ja üks õde pooldasid minu vaadet. Omavahel tegutsesime tihti spordiharjutuste kallal.

Minu vennad saavutasid kolledshis päris kenud tagajärgi. Üks oli hea teivashüppaja, kelle tagajärjed ulatasid üle 3.20-ne. Ka jooksis ta keskmalt korralikult. Kadett Clarence oli ka teivashüppaja. Ta jooksis ka 100 yardi 10,6 ja 220 yardi madalaid tõkkeid 27,0. Mina kui kõige noorem vend hakkasin ka hüppeid harrastama.

Õige noortena meisterdasime meie endile tõkkes ja mina ka enesele ketta. Teivashüppes olime meie päris spetsialistid ja tegime endile hickory okstest teibad. Abinõud olid meile treeninguks seega kõik olemas.

Lapsepõlves ei huvitanud mind ükski asi rohkem kui sport. Ma lugesin kõike mida kätte sain spordi üle ja püüdsin oma teadmisi suurendada. Mul oli selge ettekujutus kõigi alade tehnikast, nii et ma juba võrdlemisi arenenud olin, kui ma treener Harry Gell'i õpilaseks sain Illinoisi ülikoolis.

Et välja paista igal alal, püüdsin ma võimalikku täiust igal neist saavutada. Kui ma mõnel alal kellelegi kaotas, hakkasin ma just seda ala siis eriti treenerima, et järgmisel korral võita.

Ma ei ole kunagi armastanud võidetav olla, ja ma leian et see on minu edu alus. Ma võtan ülikooli võistlustest osa juba 4 aastat, ja võistlen peale kergejõustiku ka jalg- ja korvpallis.

Ülikoolis oli mul huvi teadusmeheks hakata ja õppisin hoolega. Ma leidsin, et ma olen parem oma kolleegadest hüpetes ja loobusin seetõttu jooksude treenerimisest, mida ma ülikooli astudes intensiivselt harrastasin. Siiski teen ma vahetevahel mõninga murdmaajooksu praegugi.

Hiljem tahtsin ma raudtee-inseneriks õppida, kuid elu tegi minust õpetaja. Mu kirg on spordi kõrval automobiilide parandamine. Ma olen mehaanika-klassi juhata Urbano kolledshis, Illinoisis.

Ma lõpetan oma lühida autobiograafia mõne printsiibi märkimisega, mil ma oma kogemuste järel tean väärtust olevat:

Kui teie tahate aktiivne ja edukas olla ükskõik mil alal, hoolitsege kõigepealt, et teie tervis hea oleks. Hakake harjutama noorelt. Tehke katseid tegelikus elus oma teadmistega. Lugege kõike mil väärtust on teie eesmärgi saavutamiseks ja püüdke teostada seda oma tööga. Kontrolleerige iga oma vähematki liigutust ja viige see kooskõlla oma ideega. Tehke niiviisi piisavalt, need pingutused tasuvad endid rikalikult.

Cup final.

(2. lehekülje järg.)

mäng on lõppenud. Boltoni kaitsjad olid juba täies segaduses ja katsusid võimaluse korral aega viita palli outi põmmutamise-ga. Ainsam mees, kes närve ei kaotanud kõige keerulisemates olukordades, oli Boltoni meisterväravavaht Pym.

Publiku rõkkamise saatel rivistub Bolton Wanderers kuningliku looshi ees. Kuningas annab üle kapten Smithile karika ja kuldmedaalid. Siis tuleb Manchester City, vahva kaotaja, ja võtab kuninga käest vastu hõbemedaalid. Muusikakoor mängib rahvushümni ja 100.000 inimest laulavad paljastatud peadega kaasa.

Määratu rahvahulga lahkumine sünnib väljalt kõige eeskujulisemas korras. Linna jõudes ootavad neid juba värsked ajalehed ees, kus võistluse täielik kirjeldus ja momentülevõtted sees.

Bolton Wanderers seisis neljandat korda finaalmängus. Esmakordselt oli see

1894. aastal, mil nad Notts Countylt 4 : 1 lüüa said. 1904. aastal aastal seisis ta oma tänavuse rivaali Manchester City vastu finaalis ja kaotas 1 : 0. Värava lõi ilmakuulus paremäär Billy Meredith. Kolmas kord oli see 1923. aastal, kus ta selleaegset teise klassi meeskonda Westham United'i 2 : 0 võitis. Manchester City ei ole finaalis olnud peale mainitud võistluse 1904. aastal.

Tänavune mäng, mis esmakordselt uue ofsaidi määruse järele peeti, oli erakordselt kiire, täielik karikamäng, selle sõna paremas mõttes. Ta oli kaasakiskuv, kuid mitte sarnane klassilik-akadeemiline, nagu Hugo Meisl ülistab. Kiires tempos on kesktriol kombineerimiseks vähe mahti, kolossaalset tööd tegid ääreaajad. Kokkuvõttes võib öelda, et kultiveeritud meeskond võitis, vilumus ja kogemused võitsid karika. On isegi imetlemisväärne, et Bolton Wanderers, kes oli vana ofsaidi puhul

Pêle-Mêle.

Red Grange,

Ameerika jalgpalli (rugby) kanglane, rahvahulkade suurim lemmik. See mees tegi peadpööritava karjääri puudustkannatavast Illinoisi üliõpilasest kätelkantavaks pooljumalaks. Aasta vahetusel oli Red Grange kogu maailma ajakirjanduse kõmuaineks, kuna ta ühe kuuga teenis, jalgpalli elavamal hooajal, 300.000 dollarit, s. o. ligi 120.000.000 Emk.

Sportlaste sünnipäevad.

1. mail:	Roman Vunder, Kalev,	28 a.
2. „	Elmar Jaska, Tõrva Sakala,	16 „
	Ludvig Sild, Tartu Kalev,	26 „
3. „	Voldemar Adamson, Sindi Kalju,	20 „
	Karl Tepp, Sport,	28 „
4. „	Jaak Gerberson, Pärnu Vaprus	27 „
5. „	Karl Kiisk, Sindi Kalju,	25 „
	Voldemar Lüdimois, Tartu Kalev,	24 „
6. „	Johannes Moosberg, Kalev,	21 „
8. „	Helmuth Bysa, Kalev,	25 „
	Heinrich Arst, Tartu Kalev,	26 „
	Johannes Jeg, Kalev,	24 „
10. „	Artur Palgi, Kalev,	17 „
	Rudolf Parts, Kalev,	24 „

Nädal.

On möödud jälle seitse päeva, kui ilmus viimne „Spordileht“, ei maksa see teil palju vaeva kui loete, mis sel ajal teht.

Ei peetud jalapalli matshe, ei tõstetud, ei poksit ka vaid ainsaks sündmuseks pea oli „Ekraive“ korraldatud murdmaa.

Ja veel üks käsipall õhtu, (mis peeti Imkas muidugi), ning see on kõik mis tõi see nädal (läks kah ehk korda kuidagi).

Ilm ainult tegi võllanalja, kõik soid täitis lumega, nii teisel mail võis teha teivast ja kolmandal ju suusata.

Eski Lipp.

üks väljapaistvam kombinatsioonimeeskond, Manchesteri suutis uue määrusega kohanemises üle trumbata. Ometigi koosneb Manchester City noorematest ja jõurikkamatest poistest. Muidugi ei ole ka Manchesteri poisid mingid baby'd, kuid Boltoni ridades on mitmeid halle päid ja kapteni on 38 aastat vana. Kuigi Manchester enamuses shotlastest koosnes, ei näidanud nad tüübilist shoti mängu, mängisid enim poolkõrgelt või isegi kõrgelt. Boltoni veteraanidel olid lõpmatud tagavarad trikke ja tehnilist lihvi, söötmine oli madal ja kiire.

Üleskutse.

Käesoleval aastal vaatab Tartu spordiselts Kalev tagasi oma möödunud 25. aasta tegevuse peale. Sel puhul kavatakse seltsi oma 25-aastast tegevust jäädvustada juubelialbumi väljaandmise läbi. Seks pöörame siinkohal kõikide endiste seltsi liigete, külaliste j. t. poole palvega, kellel leidub mingisugust materjali, nagu ülevõtteid, kirjeldusi, joonistusi, märkeid j. m. s. s. üksikute isikutest ehk üldsemal kujul seltsi minevikust 1901.—1926. a., mis milgil kombel juubelialbumi väljaandmisel kaasa aitaks, neid ära tuua ehk saata seltsi juhatusesse (Tartu, Vallikraavi t. 23 — N. M. K. Ü.).

Jääme lootma, et meie üleskutsel tagajärge on, kui iga sportlane, kel vastavat materjali olemas, seda lahkelt kasutamiseks annab, mille soovikorral hiljem tagasi saadame ja tarvitamist leidnud materjali saatjale — tänuks albumi kätte saadame.

Austusega

Tartu s.-s. Kalevi 25. a. juubeli toimikond.

Läti kiri.

Riia jalgpalliklubi võitis 25. aprillil Hakoahi 3:0 (3:0). Klubil oli palju suurem ülekaal, kui see väärtas väljendus.

Riia tsirkuses peetaval tshempionaadil on end. Eesti raskekaalu meistermaadleja Peterson saanud 3 kaotust (Leskinovitsch, Karsch, Vildmann). Eestlased Kristof ja Erdman ainult kukuvad üksteise võidu. Maadlused on iseenesest täielik jant.

Ka Läti raskekaalu meister Janis Polis on väljaspool võistlust hakanud tshempionaadis esinema. Ta on senini kergelt võitnud oma vastaseid.

Läti maadlusvõistlused, millest 40 meest osa võttis, peeti 30. aprillil ja 1. mail. Tagajärjed olid: kõrbeskaalus — 1. Melkerts, 2. Kundzinsh, 3. Beiners; sulgkaal — 1. Everts, 2. A. Traktinsh, 3. K. Rumba; kergekaal — 1. Kopmans, 2. Jekabsons, 3. Neikovskis; keskaal — 1. Dzeguze, 2. Atars, 3. J. Balodis; poolraskekaal — 1. Rone, 2. Petersons, 3. Palmbachs; raskekaal — 1. Zvejnickis, 2. Baumanis, 3. Bjaks. Tuntud maadleja Vilcinsh läks üle töölisvõistlusele.

Alberts Ozolinsh püstitas uue Läti rekordi vasakuga rebimises kergekaalus — 70 kg.

Liibavi Olümpija võitis laupäeval JSB't (Jelgavas sporta biedriba) 4:0 (2:0) ja pühapäeval Riia LSB't 2:1 (0:0). IKS (Riia YMCA) võitis laupäeval Liibavi LNJS'i 4:2 ja mängis pühapäeval viigi Liibavi Makkjale 2:2.

LSB treeneriks on palgatud E. Oshe 7000 Läti rublase kuupalgaga. Olümpijat treeneerib Graupner senior.

Läti esivõistluse korpypallis võitis RFK ilma ühegi kaotuseta. Teiseks tuli IKS ja kolmandaks LSB. Ad. Plum.

Leedu kiri.

Kohalik selts Makabi, kes jalgpallis A klassis läinud aastal neljandale kohale tuli, pidi veel B klassi meistri Jak'iga võistlema, nagu ma eelmises kirjas tähendasin. Võistlus leidis aset 17. aprillil. Mäng äärmiselt toores ja vali. Kuidas saaksidki ka kaks juudi meeskonda mängida ilma lööminguta? Kohe alguses kõrvaldas vahekohtunik Balcianas kumbagist meeskonnast ühe mängija, nii et terve mäng peeti mõlemalt poolt kümne mehega. Jak oli õige nõrk ja kaotas 0:4 (0:2).

18. aprillil peeti sõprusmängu LFLS — Sõjakool. Tulemus 5:0 LFLS kasuks.

Läti jalgpalliliit tegi Leedule ettepaneku mai lõpul maavõistlust pidada, mis aga Leedule arusaadavatel põhjustel vastuvõetav ei ole. Leedulased tahavad suve lõpul mängida, et meeskond rohkem vormi tõuseks.

Kevadise ringi esivõistlused on juba alanud ja pühapäeval, 25. aprillil, pidid esimestena kohtama KSK—LFLS. Puhub maruline tuul põiki üle välja. Väli on aga täitsa kõlbmata; sai alles nädala sees üles küntud ja ka kraavitatud, lisaks veel porine ja pehme.

Sel põhjusel protesteerib KSK ja ei taha mängu esivõistluseks pidada sarnasel kõlbmatul väljal. Lähirääkimised kestavad üle 40 minuti. Lõpuks otsustatakse pidada sõprusmängu, mänguajaga kaks korda 30 min. Võitis LFLS kui füüsiliselt tugevam 4:1 (1:0).

Samal päeval ja tunnil kohtasid esivõistlustel Kovas—Makabi, kus senine Leedu meister Kovas võitis puhtalt 4:0 (1:0). Joh. Holsmann.

Viljandi spordielust.

Tali möödus vaikselt, kuna ainustki talispordivõistlust ei peetud. Neist polnud just tarvetki, sest treeningus polnud ühtegi sportlast. (!) Vahel tehti lühem käik järvele, hüpati ka mõni meeter ja see oli peaaegu kõik, mis suusataja näitas.

Sportlist noorust hoidis ärevol võrkpall, mida kogu talve klopiti, isegi Pärnuga. Maakonna gümnaasiumi spordiühingu korraldusel võistlesid kohalikkude keskkoolide naiskonnadki.

Suvihoaja tulekul võib märgata väikest liikumist sportlaskonnas, kus varemalt kaunis üksikõike oldi. Üheks sportlaskonda raputavaks sündmuseks oli kaitseliidu spordiklubi asutamine. Olles küllaldaselt varustatud igasuguste abinõudega (nii võimaldus kevadtalvel kaitseliitlastel vehklemine ja poks, mida Viljandis uudisena paarkümmend meest üldjoontes vähemalt õppis), meelitas ta enamiku startidatavaid sportlasi oma ridadesse. Läks ka rida spordiringi jalgpallimängijaid, 1. ja 2. meeskonna mehi, peasadjalikult vanaemaid kooliõpilasi. Et spordiringile siiski mehi küllalt jääb, võib loota eeloleval hooajal kaitseliidu ja spordiringi vahel ägedat heitlust meistri tiitli omandamiseks kohapeal. Vast võtavad rivaalid moodsamad treeningmetoodidki tarvitusele, sest senised ei kannata tänapäeva trükimusta, seistes vaid palli tagumises — värvasse. Näpunäiteid on kahel korral annud hr. Lugenberg, tehes arusaadavaks treeningu põhimõtet ja viisi. Senist viisi treeningut aga jätkates ei tõuse Viljandi klass kuigi tuntavalt. Vast lahendub asi treeneri soetamisega, milleks kaitseliidu spordiklubi samme on astunud. Spordiseltsidelt peale kaitseliidu spordiklubi võib vaevalt midagi loota. Esiteks puudub neil ainealine alus, teiseks hea tahtmine. Kui kenad on ka Viljandi spordiseltside nimed ja eesmärgid, pole nad kumbagi kuigi lähedale jõudnud. Rea aastate tegutsemisega pole suudetud isegi korraldada spordivälja soetada. Nimepidi on neid kaks, kuid tegelikult võib ainult maak. gümnaasiumi pargiga arvestada. Teine, järveäärne n. n. „Koplipealne“ spordivälja on liiga vesine ja aukline. Eelolevast hooajast saab kaitseliit ta omale ja kavatseb plaanikindla töoga lähimate aastate jooksul nii korraldada välja soetada.

Kui juhtivale ringkonnale loidust ette võib heita, siis paremat ei saa ka sportlaskonna enese kohta avaldada. Olgugi treeningu- ja võistlusvõimalused viletsad, seda on nad mujalgi. Ka pole mingit tõendust, et siin see viletsus kõige karjuvam oleks. Sportlastel peaks teada olema, et ka viletsates oludes treening hästi võib edeneda ja seda teinud on. Näiteks võiks tuua kuuluisi, kes primitiivse treeninguga on tõusnud. Kindel mulje jääb aga, et head tahtmist meie sportlastel vähe on.

Kellelgi pole püsivust ühegi spordialaduse lahendamiseks olnud, on vaid plaanitud hüplemist ühe kui teise alaga. Seda võib kinnitada meie paremategi meeste juures. Kuigi harjutatakse, siis stiilist hiilitakse ikka mööda; sellest ka võimete ja konkurentsi nõrkus. Pahandatakse publiku huvi puuduse üle, kuid milleks? Vaevalt huvitab vähegi teadlikku inimest 100 m. — 13. kõrguse 140, kauguse 5,5, teiva 2,2, oda 35 jne., mis läinud sügisel näidati. Tõsi on ju, et meie sportlased kunagi treeneri pole näinud, aga see ei too alati „kõike“. —gius.

Rakvere oludest.

24. apr. korraldas Rakvere seminaari spordiring omavahelise sisevõistluse, mis oli esimene sellesarnane Rakveres. Ka on seminaari võimla ainuke (!) Rakveres, kuna seltsidel (Kalevil ja Spordiklubil) puuduvad võimalad. Viimane asjaolu on suureks takistuseks kergejõustiku ja käsipalli arendamisele. Paremad tagajärjed olid: 15 m. jooks: 1. Tepp 2,7; 2. Pärnik 2,8; 3. Aalbau 2,9. Kõrgus hoota: Lahi 1,25. Kaugus hoota: Lahi 2,81. Kolmik hoota: Lahi 8,09. Kõrgus hooga: 1. Embach 145 (150); 2. Lahi 1,45.

Hiljuti avati Kalevi juure kergejõustiku osakond. Nimetatud osakond kavatakse laiemalt tegevust alata. Tahaks loota, et ta rohkem elujõulisem ja tegevam oleks, kui seda oli talispordi osakond. Raskejõustik etendab Rakveres täitsa vaeselapse osa, puuduvad selleks ruumid ja töstmiseks tõstekang. Vahetevahel käiakse harjutamas väikeses liivvälja garderoobis. Ka poksiga on halb lugu, Kalev korraldas ka talvel paarinädalased poksikursused ja muretsetes tarvilised abinõud, kuid kaugemale sellest ei saadud. Oleks vähemalt ükski poksivõistlus korraldatud, asjast huvitatuid on küllalt! Kui seltsid võistluste pidamisega hakkama ei saa, siis korraldab sellevastu P. Sarmulin 7. mail juba teise, seekord n. n. „rahvusvahelise poksivõistluse“.

P. Sarmulin („Eesti elukutseliste keskkala meister“) poksib lätlase F. Kalninski (Läti 1924. a. keskkalaal meister) vastu. Peale selle on osavõtjaid kohalisest Kalevist ja Tartu Kalevist, kuuldavasti Tartumaa meistrid, kes esinevad maadluses ja poksis. Igatahes on vist sarnasest võistlustest osavõtmine asjaarmastajatele keelatud.

H. Kruusenberg (Eesti 1923. a. raskekaalu meister) esines kolmel õhtul kino Unionis maad-

luses ja tõstmises. Tugevamaks vastaseks Kruusenbergile oli O. Steinberg, kelle võitmiseks tal kulus 14 minutit. Nagu kuulda, olla Kruusenberg elukutseliseks läinud.

Huvitav käsipalliõhtu.

Esimesel maiõhtul peeti NMKÜ ruumikas võimlusaalis, Kaarli tänaval, järjekorralist käsipalliõhtu. Kuna juba ammu oodatud suurohutamine korpypallis. NMKÜ—Kalev kavas, oli saal publikut täis.

Õhtu algas naisvõrkpallimänguga, mis väga halvast klassist oli. Imelik, et see ala meil seni veel nii arenematu on. Kalevi naiskond kaotas 15:12 ja 15:2.

Peale naismängu ilmusid platsi Spordi rohelisärgid, kes tüki aega võrkpalli loopisid, kuni liidukohtunik Mast jun. teatas, et Hõimla mitteilmumise tõttu Sport võitjaks tunnistatakse. Järgnes mäng ÜENÜTO—Võitleja, mis pigem ainult Võitleja serveerijate demonstratsioon oli, sest 15:1 ja 15:0 saadi pea ainult serveerimisest. ÜENÜTO'1 tuleb veel palju võrkpalli taguda.

Järgnes õhtu huvipunkt, korpypallivõistlus. Kuna Kalev võrdlemisi vähe treenerinud oli, võis NMKÜ võitu ennustada. Algus aga kippus ootusi üperkuuti paiskama. Juba 3 minuti järele on seis 6:0 Kalevi kasuks Uuli ja Normanni viskestest. Mäng muutus kiiretempoliseks. Poolaja lõpul oli seis 12:8 NMKÜ kasuks. Tähelepanu väärib näit. Mikki viske, mis tsentri joonelt krampliku vindiga saadetuna, ennast sõna tõsisest mõttes korvi sisse kruvis.

Kogu mäng lõppes 23:14 NMKÜ kasuks. Üldiselt peab tähendama, et mäng oli võrdlemisi toores, pea iga minut tuli ette foule, mis mängu käiku tuntavalt takistasid. Silmapaistev oli ka Kalevi meeste ilme vahaviskete oskatus — ainult möödavisatud foulidest üksi oleks nende õigesse kohta juhtimisel Kalevi võiduks jatkunud. Mäng oli mõlemal pool peaaegu võrdne, nõrgemad sissevisked olid Kalevi pool, kelle edurivi palju shansse tühjalt ära kulutas, kas möödaviske või viivituse tagajärjel. Joh. P.

Jalgpallist Tartus.

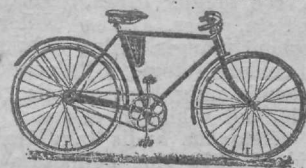
Tartus valmistatakse jalgpallis kõvasti hooaja vastu. Peaaegu igas seltsis võib elavat liikumist märgata. Meeskondasid seatakse kokku, pühapäeviti tehakse mürdmaajookse, arutatakse eelolevaid võistlusi jne.

Esimese välistreeninguga jalgpallis tegi algust noor Veespordi klubi. Veespordi meeskond on asja tõsiselt võtnud, harjutades ka talvel, nii palju kui võimalik on olnud. Möödunud hooaja võit Lõuna-Eesti ringkonna meistri üle on poissa ergutanud ja sel hooajal lubavad nad Tartus esikohale tõusta.

Teistest jalgpalliseltsidest on nimetada veel Kalevit ja Akad. Sp.-klubi, kuna Noorsooselts olevat talve jooksul välja surnud. Kuuldavasti tahtvat ka NMKÜ meeskonda välja panna.

Kalev lubab esineda „seninägemata“ meeskonnaga, nagu ta kohalikus ajalehes kirjutas. Hiljuti esines Kalev linnavalitsuses palvega, lubada Karlova mõisa aed jalgpallivälja asutamiseks, mis jaatavalt arvatavasti otsustatakse. Siis oleks Tartu „platside“ poolest jällegi rikkam, seni oli ainult A. S. K. väli, kus veidigi korralikult sai mängida. Kuid üks ilus ootus on Tartul veel, see on staadion Tamme linnaosas, kuid millal see teostub, seda ei tea keegi. Suuremad jalgpallivõistlused korraldab Kalev oma 25. aasta juubeli puhul. Kohalikkude seltside ühisel korraldusel muretsetakse vist pealinnast treener, kes kõiki seltsi juhataks.

— Herbert Küttim, kes pikemat aega Pariisis elas, tuleb maikuus Tallinna. B. Z. am Mittagi teatel jäävat Küttim edaspidi Berliini elama.

Kaunid, kerged, kiired, tugevad ja odavad on jalgrattad

„Lancett“ ja „Excelsior“

iga ratta eest täieline vastutus. Müük suurel ja väikesel arvul, nii ka osamaksuga soodsatel tingimistel ainesitaja juures

Drommeter & Ko. Lai t. 5.

Jalgpalli vahekohtunikkude ettevalmistamisest.

(Algus E. Spordilehes nr. 8).

Määruste läbilugemine ei tähenda veel nende tundmist. Määrust peab selgitama ja seletama — seda ülesannet tuleb täita vahekohtunikkude kollegiumil. Nüüd tekib küsimus, kuidas seda teostada?

Ainsam võimalus selleks on kursuste korraldamine. Iga jalgpallihooaja eel tuleb korraldada tulevastele vahekohtunikkudele kursused Tallinnas ja võimaluse korral ka teistes linnades. Kursuste juhtimine peab usaldatama vahekohtunikkude kätte, kellel teatav praktika ja ka pedagoogilised kalduvused. Kursuste kestvus ei tohi liig pikk olla, umbes 4—5 nädalat. Opetust tuleb jagada kahte ossa: teoreetiline (kinnises ruumis) ja praktiline (mänguväljal). Teoreetilisi harjutusi on kõige parem korraldada küsimuste ja vastuste näol, sest see süsteem annab rutem soovitavaid tagajärgi ja ei ole liig koormav ja igav kursantidele.

Teoreetilised harjutused jagunevad olamtpoolt üld- ja spetsiaalküsimusteks. Üldküsimuste all mõistame meie jalgpallimängu tähtsust kehakultuurina, vahekohtuniku tähtsust ja tema ülesandeid. Peale selle on kursustel vaja puudutada vahekohtunikkude organisatsiooni, mängu juhtimise meetodeid, vahekohtuniku ülevalpidamist mänguväljal ja eraelus, vahekohtuniku autori-teedi tõstmist, solidaarsust, esimest arstiabi, — sest tihti juhtub, et väljal puudub arst ja vahekohtunikul tuleb õnnetuste puhul arsti aset täita.

Kui üldküsimused on tarviliselt selgitatud, tuleb üle minna määruste üksikute punktide selgitamisele. Seda on otstarbekohasem teha analüüside ja valgustades isiklikkude kogemuste seisukohalt. Seda läbi võttes oleks kursantidel teatud teoreetiline alus olemas. Sellest aga on veel vähe! Nüüd tuleb praktiliste tööde peale üle minna. Et kergendada uute vahekohtunikkude esimesi samme, tuleb korraldada ülalnimetatud harjutusi, millel praktiline tähtsus oleks. Selleks võiks kasutada esimeses järjekorras selt-side poolt kevadel korraldatavaid harjutusmänge, millised muidugi täiesti kinnised oleksid, täiesti ilma pealtvaatajateta. Kevadel korraldavad pea kõik seltid treeningvõistlusi, mille meeskondade koosseisud juhuslised. Nende mängude teema ei ole tähtis ja siin võib algaja esmakordselt oma saadud kogemusi katsuda ja ennast praktiliselt ettevalmistama hakata. Nende mängude juhtimine läheb kursuste juhataja kontrolli ja näpunäidete all. Selajal kui üks algajatest mängu juhib, võtab kursuste juhataja ühes teiste kursantidega aset kohal, kust mängu kõige pa-

rem jälgida, seletades kõiki vigu, mis mängu juhtiv vahekohtunik teeb. Et huvi suurem oleks ja kõik kursandid mängu juhtida jõuaks, võib vahetada kursante mängu juhtimiseks iga 20—25 minuti järel. Sel moel tuleb iga algajat paar korda mängu iseseisvalt juhtida lasta. Kursuste juhataja märgib puudused ja vead üles, milliseid pärast ühiselt söelutakse ja seletatakse.

On veel teine moodus praktiliste tööde läbi viimiseks. Treeningmängudes ei tule alati kõik mängufaasid ette, mille tõttu ka algaja igast mängu juhtimisest täielist pilti ei saa ja loomulikult ei tea, kuidas neid juhtumisi lahendada. Selleks on vaja vanadest kogunenud mängijatest ja vahekohtunikkudest kombineeritud meeskond kokku seada, kes kõiksuguseid kombinatsioone läbi viia katsub, kuna kursuste juhataja nende lahendamist seletab. Nende kombinatsioonide demonstratsiooni tuleks järgmiselt teostada: mängijad asetuvad teatavasse mängu faasi (nagu: 11 meetri löögil, kust väravavaht välja jookseb varem kui trahvilöök tehtud, mängija ofsaidi seisus olles võtab palli vastu ja mängib teda jne.) ja mängu juhtiv kandidaat viilet andes peab otsust tegema. Juhataja seletab kombinatsioonide iseäraldust ja annab seletust, parandades valesti tehtud otsusi. Kursuste juhataja võib oma äranägemise järel kõiki valemõtteid demonstreerida lasta, nagu vale nurgalöök, algööök jne. Need demonstratsioonid harjutused peavad samuti täiesti kinnised olema.

Peale kõiki harjutusi tuleb korraldada kandidaatidele eksamid. Selleks moodustatakse kolleegiumi poolt kogunenud vahekohtunikkudest eksamineeriv komisjon. Komisjonil tuleb eriti rõhku panna, et vastused kiirelt antaks ja kiirelt seletataks, et kandidaadi otsustusvõimet ühtlasi katsetada. Eksame tuleb korraldada jällegi kinniselt, kus peale komisjoni ainult eksamineeritav oleks.

Eksami sooritamise järel tunnustatakse kursant vahekohtuniku kandidaadiks. Peale mitmeaastase töö kandidaadina võib tema kolleegiumi ettepanekul kohtunikuks kinnitatud saada.

See oleks üldjoontes uute vahekohtunikkude ettevalmistamise kava. Kas on nüüd ettevalmistatu heaks vahekohtunikuks saanud? Kaugeltki veel mitte. Ainult aastate praktika ja kogemused annavad seda, mis healt vahekohtuniku nõutakse. Muidugi tuleb kolleegiumil algaja esimeste mängude juhtimist jälgida ja tema vigu selgitada. Kindla töö ja juhtimise abil saaksime meie omale sel teel kontingendi iseseisvaid vahekohtunikke.

A. L.

Kiri Tartust.

Sest saadik, kui meie auväärt, kuid mingipärast lugupidamata spordiajakirjanik ja följetonist isand Killip Tartust lahkus, pole keegi siniseid olusid valgustanud. Seda võtsin nüüd hädasunnil ise teha, põhimõttel parem natuke, kui mitte midagi.

On juba tükk aega sest mööda, kui Tartu NMKÜ käsipallimeeskond pikema turnee Lõuna-Eestisse tegi, sporti laialdastele hulkadele propageeris ja muuseas ka väikse moodsate tantsude kursuse andis. Ühe sõnaga, löödi mitu kärbest ühe hoobiga.

Et see kummaline reis, kui mitte muile, siis ometi asjaosalistele huvi pakub, siis sellest mõningad read. Ühel ilusal hommikul, märtsikuu lõpul, võis Valga tänavatel kuuevael jalutavaid inimkogusid näha. Rahvas vaatas ja imestas, sest soojust teips veel ei olnud ning ilmakaas näitas nii mõnedki pügalad alla nulli. On vist küll laplased — arvasid mõned päriselanikud. Kuid seda nad polnud, see selgus peagi. Need olid tartlased: Pikk-Peta, Sass, Härbs, Niiler jne., kes Pat ja Patashoni mängisid ning õhtuks käsipallivõistlusteks reklaami tegid. Valgas on säärane mäng alles uudis ning kust sa siis muidu saad pealtvaatajaid, kui reklaami ei tee.

Päevane eeletendus andis tagajärgi ja meie mehed võisid üle 300 (loe kolmesaja) pealtvaataja ees omi võimeid näidata. Noh need võimed olid keskpärased, kuid alaline ah ja oh kostus kui mõni meie mees võrkpalli suutis natuke kiiremini vajutada. Suutsime sellest mängus võita 15:0 ja 15:2. Korvpall läks ka kaunis ladusalt ning võrk valklastele aina sahisel. 15+15 min. mänguaja jooksul suudeti teenida 61 punkti 8 vastu. Kuid vastased trööstusid sellega, et algajate asi jne. Öigus neil ju on.

Imelik linn see Valk. Asub teine mitme suurlinna vahel, piirilinn — räägitakse seal

mitmesuguseid keelemurdeid, aga paistab nagu oleks mitukümmend aastat ajast maha jäänud. Peale võistluste oli tütarlaste koolis, mida hüütakse „Neitsite koduks“, peokene, kuhu ka meie läksime. Harilik koolipidu tantsuga lõpuks. Muidu eeskava kaunis kena, aga see tants! Kõiksugused mignonid, aishad jne., ning viimati kõlas ka „Forget me not“ ning vana tuntud viisi järele tantsisid mõned paarikesed seda ilusat ja armast fox'i, mida 4—5 aastat tagasi näha oli. Meie vaatasime ja imestasime. Mõni üksik paar tantsis midagi kaelamurdvate hüpsetega ja paenutustega. Pikk-Peta läks ühele niisugusele terve meeskonna nimel õnne soovima ilusa ettekande puhul, kuid seda ei võetud vastu. Meie proovisime nüüd neid kõige moodsamaid samme, mida Härbs Tallinnas oli näinud. Küll siis oli suur imetlemine. Et need sammud just kõige kenamad pole, samuti ka kehahoid, seda teatakse. Nii mõnelgi piigal, kes pealt vaatas, ajas see puna palge. Üks ei kannatanud enam välja, tõsis üles ning pidas suure moraaliepiitli. Kõige selle tagatipp oli, et Tartu Noortemeeste Kristliku (sic!) ühingu meeskond sai täies koosseisus peolt välja heidetud. Mis Tallinnas ammu olnud, ei jõua Valka niipea. Vahe on nende linnade vahel liig suur! Pärnu võistluste kohta juba teatakse. Võib veel niipalju juure tähendada, et Pärnu omab parema võimlemissaali Eestis. Kahju aruvalt, et ristpalgid laes segavad tõstmist, surumist nad vähe tunnevad, kuid see on liig juhulik ning ilma treenerimata saavutatud. Publikut huvitab käsipall Pärnus nähtavasti vähe ning Valgal on lootusi korvpallis vahest võitjaks tulla. Valgalased on ju lõunamaalased, keevaverelised ning omavad suurema tempo ja võistlusinu.

On küll Tartu kiri, kuid räägib kõigest muust, kui Tartust! — Küll on aga ka Tartu sport-

Spordiäri RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmis-
tatud spordi ja võim-
lemise abinõusid.

lastel visa harjutustahe. Päril imestamisväärilisi raskusi peab ta ületama, kui saab vähegi harjutada. On seal küll spordiplats — kuid see haigutab tühjusest. Põhjus — platsil ei lasta harjutada. Spordi ülempreester ja valitseja on platsi vaht, linna koolivalitsuse sulane. See on aga harjutamise ning igasuguste spordiabinõude tarvitamise platsil keelanud ja kurja näoga vaht valvab piinliku hoolega, et kuritarvidusi esile ei tuleks. Vargi saab kusagil varjulisel nurgas oma poolt kaasa toodud kuuli salaja lükata. Ei tea, milleks see plats? Vist mõni vabaõhu muuseum.

Nimekamad võistlejad on pea eranditult Tartust lahkunud. Ainuke Feldmann on saavutanud esimestel harjutustel tagajärgi kettas — 38 mtr. ning kuulis üle 12. Peale tema, Laursoni ja Mihelsoni, pole teistel veel platsitreening alganud. Kehv ja kurb on vist Tartule saabus hooaeg. Pole uusi ja vanad veteraanid on lahkunud ning ära söitnud. Kuid vast veab siiski...

J. Kg.

Sprinterite kursuse

korraldas Saksa spordivalitsus Frankfurdis Maini ääres. Koondatud olid sinna kõik paremad praegused saksa sprinterid, kellele õpetust andsid riigitreener Waitzer, dr. K. Halt, Richard Rau, Kern ja teised autoriteetid. Peale jooksutehnika ja treeningu selgitati vastavat erivõimlemist, tööd meditsiinipalliga, tõstmist, demonstreeriti aeglubiga võetud kiirjooksu filmi saksa esivõistlustest. Lõpuks korraldati ka katsevõistlus, kus Houben, Schüller, Büchner ja Courts 4 X 100 mtr. jooksus fenomenaalne aja 41,6 näitasid. Trossbach, Asseyer, Malitz ja Schlösske said 8 mtr. ette ja tulid ajaga 42,0 teiseks.

Ka teistel aladel saavutati häid tagajärgi. Nii jooksis dr. Peltzer 800 mtr. 1.58,2, Söllinger tõukas kuuli 13,92, Trossbach jooksis 110 mtr. tõk-keid 16,0, Wege 200 mtr. 22,2, Koepke hüppas 1,78 kõrgust ja Steinbrenner heitis ketast 40,35.

— Willy Arend, Saksa rattameister, pühitses neil päevil oma 50-aastast sünnipäeva, on seega kõige vanem praegu võistlevatest jalgrattameestest. Veel 1921. aastal tuli ta Nürnbergis Saksa meistriks.

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

on kõige täielikum ja suurem kodumaa spordi-riistade kauplus.

Soovitab ainult esimese-
järgu headuses tarbeid
kodu- ja välismaade pa-
:: rematest tehastest. ::